

ledes til at udføre alt paa Kommando, at det tilsidst syntes ham helt unaturligt at foretage sig noget frivilligt.

Allerede om Efteraaret udløstes han af denne aandelige Død. Endnu engang bistaaet af Lykken fik han ved Lodtrækningen efter Rekruttidens Op-hør et af de meget faa Numre, der fritog for Vintertjeneste, ja endog for al senere Indkaldelse. I de sidste Dage af September rejste han frisk paa Sjæl og Legeme til Jylland, hvor hans og Ingers Forlovelse nu blev højtidelig kundgjort. Hofjægermesteren var i Mellemtiden død; men dette havde snarere fremmet end hæmmet Forhandlingerne om Strømreguleringen, og Forberedelserne var da ogsaa nu naaet saa vidt, at Per til sin store Glæde straks kunde begynde paa Arbejdet.

Allerførst tog han dog fat paa at indrette sig en Bolig i den lille Villa i Udkanten af Stationsbyen, som Hofjægermesterinden allerede i Julen havde udset til ham, og som endnu stod ledig. Der var fem smaa Værelser foruden Køkkenlejlighed og et Par Loftskamre. Foreløbig anskaffede han kun Møbler til de to af Værelserne og indrettede sig endda ganske tarveligt. Den Mangel paa Evne til at skabe Hygge om sig, der var ham egen, og som havde sat sit Præg paa alle hans Boliger baade herhjemme og i Udlandet, mærkedes ogsaa her. Paa en Avktion efter en Landsbykøbmand købte han et Par malede Borde, en Voksdugssofa, nogle Træstole og lignende Ting; og naar han lod sig nøje med et saadant Pluksammen, var det ikke — som han selv troede — udelukkende af økonomiske Grunde, for saa hurtig som muligt at kunne tilbagebetale, hvad han skyldte sine Søsken og Philip Salomon, men ogsaa fordi han som den Sidenius,